

oznanilo

Radi imamo človeka,
 ki zna lepo govoriti,
 toda velikokrat
 je še dragocenejši
 človek, ki zna poslušati.
 (Lojze Kozar)

3. nedelja med letom

leto IX /2010-18
 21. januar 2018

KAJ IMAŠ TI Z NAMI ...?

Shodnica v Kafarnaumu je bila tisto soboto nabito polna. Po mestu se je namreč raznesla vest, da bo nastopil učenik, ki govori drugače, kot so bili navajeni slišati pismouke. Pričakovanja so se izpolnila. Poslušalci so strmeli nad novostjo in modrostjo nauka. Sredi razlage, ko je bila pozornost na višku, se je v tišino dvorane nenadoma zarezal divji krik: »Kaj imaš ti z nami, Jezus Nazarečan?!«

Podobne prizore srečujemo pri branju evangelijev še in še. Kakorkoli si jih razlagamo, razkrivajo navzočnost nekoga, ki ne more prenesti Jezusove bližine.

Tudi zgodovina

Cerkve ve za podobne primere. Pojavljajo se na različne načine in v raznih oblikah, vsi pa imajo isto značilnost – vprašanje, ki kar kriči: »Kaj imaš ti, Jezus, z nami?« Enega od njih bi mogli imenovati kletev. Človek se vpraša, kaj sili preklinjevalce, da si izmišljajo najneverjetnejše izraze, ki z njimi blatijo vse, kar je sveto. Ko moramo

včasih verni poslušati takšne besede, čuti-
mo, da jih navdihu-
je sovraštvo nekoga,
ki ne more prenes-
ti Jezusove bližine.
Težko si je razlo-
žiti drugače. Ko v
nekem kraju lokalni
duhovnik blagoslovi
nove prostore šole ali občinske kn-
jižnice ali podobnega, iz nekih odd-
aljenih odmevov že slišimo krike:
»Kaj pa imaš ti, Jezus, z nami?
Kaj počneš na takih dogodkih?«
Zakaj je tako težko priti do potrebnih
papirjev za gradnjo novih cerkva, kapel,
... Za vsako lokalno pisarno, gostišče
ali še kaj pa so dovoljenja hitro prip-
ravljena. – »Kaj imaš ti, Jezus, z nami?«
Je še potrebno naštevati? ... Morda
pa so ravno ti vsakodnevni pojavi
znamenje, da vendarle obstaja nekaj,
kar ima Jezus z nami in mi z njim.

V njihovi shodnici pa je bil
prav tedaj človek z
nečistim duhom in je zavpil:
»Kaj imamo s teboj,
Jezus Nazarečan?
Si nas prišel pokončat?
Vem, kdo si: Sveti, Božji.«
Jezus pa mu je zapovedal:
»Umolkni in pojdi iz njega!«
Nečisti duh ga je stresel,

zavpil z močnim glasom
in šel iz njega.
Vsi so se tako začudili,
da so razpravljali
med seboj: »Kaj je to?
Nov nauk z oblastjo!
Celo nečistim duhovom
ukazuje in so mu pokorni.«
(Mr 1,23–25)

Spokorimo se in verujmo evangeliju

Ko so Janeza zaprli v ječo, je šel Jezus
v Galilejo. Oznanjal je Božji evangelij in govoril: »Čas se je dopolnil in Božje
kraljestvo se je približalo. Spreobrnite se in verujte evangeliju!« Ko je šel ob
Galilejskem jezeru, je zagledal Simona in Andreja, Simonovega brata, ki sta
metala mrežo v jezero; bila sta namreč ribiča. Jezus jima je rekel: »Hodita za
menoj in naredil vaju bom za ribiča ljudi!« Takoj sta pustila mreže in šla za
njim. Ko je šel malo naprej, je zagledal Jakoba, Zebedejevega sina, in njego-
vega brata Janeza, ki sta bila tudi v čolnu in popravljala mreže. Takoj ju je
poklical. In pustila sta očeta Zebedeja z najemniki v čolnu ter odšla za njim.
(Mr 1,14–20)

KDOR LJUBI, IZPOLNJUJE ZAPOVEDI

Kristjani imamo večkrat občutek, da
nam Cerkev nalaga veliko zapove-
di, zato si nekateri vero predstavljajo
kot breme, ki prinaša samo prepove-
di in obveznosti. Tudi nasprotni-
ki krščanstva radi poudarjajo, da je
vera ena sama prisila, sestavljena
iz številnih prepovedi in zapove-
di, zato sinonim za nesvobodo.
Ta kritika pa spregleduje pomen oseb-
nega odnosa. Če nekoga poznamo ali
smo z njim prijatelji, pa nas prosi za
pomoč, mu bomo ugodili. Če je naša
mama bolna, jo bomo obiskali. Če naš
otrok zboli, ga bomo peljali k zdravni-
ku. Ker ju imamo radi, ne bomo
premišljevali, kako težko je izpolniti
dolžnost do njiju. Mladi mož ljubi svo-
jo ženo in zato niti ne pomisli, da je ne
bi negoval, ko po prometni nesreči za
vedno ostane priklenjena na posteljo.
Osebni odnos, pravzaprav ljubezen,
spremeni naše ravnanje do drugih.
Tudi ljubezen do Boga spremeni naše
življenje. Jezus pravi: »Kakor je mene
ljubil Oče, sem tudi jaz ljubil vas.«
Kristus je povezan z Očetom in spol-
njuje njegovo voljo, mi pa bodimo
povezani s Kristusom in izpolnjuj-
mo njegovo voljo. Če ljubimo Boga,
bomo izpolnjevali njegove zahteve,
njegove zapovedi. Če bomo z njim
gojili pristen osebni odnos v molitvi
in pri maši ter drugih zakramentih
krepili prijateljstvo z njim, nam bodo
njegove zapovedi bližje. Problem da-

našnjih ljudi, povezan z izpolnjevan-
jem zapovedi, je pravzaprav problem
iskrenega osebnega odnosa do Boga.
Krščanska vera ni izpolnjevanje ab-
straktnih predpisov in zapovedi, am-
pak je hoja za Kristusom, hoja po
Kristusovih stopinjah. Krščanstvo je
hoja za nekom, ki nas ima neizmerno
rad, mi pa ga ljubimo, ko spolnjujemo
njegove zapovedi: »Če boste spolnje-
vali moje zapovedi, boste ostali v moji
ljubezni,« pravi Jezus ter dodaja: »Vi
ste moji prijatelji, če delate, kar vam
naročam.« Ne moremo govoriti, da
ljubimo Boga, če ga ne poslušamo
in ne upoštevamo, kar nam naroča,
in če se iz našega življenja ne poz-
na, da imamo z njim osebni odnos.

V cerkvi si mirno
dovoli toliko časa,
kolikor je potrebno,
da najdeš mir in spokojnost.

To pride potem prav
ne samo tebi,
marveč tudi delu in vsem ljudem,
s katerimi imaš opravka.
(sv. Edith Stein)

Ps 110,1.2.3.4

Gospod je rekel mojemu Gospodu:
»Sedi na mojo desnico,
dokler ne položim tvojih sovražnikov
za podnožje tvojih nog!«

Žezlo tvoje mogočnosti
raztegne Gospod s Siona:

»Gospoduj, gospoduj
sredi svojih sovražnikov!

Tvoje je gospostvo
ob dnevu tvojega rojstva v svetem sijaju:
rodil sem te kakor roso
pred zgodnjo danico.«

Gospod je prisegel
in se ne bo kesal:

»Ti si duhovnik vekomaj
po Melkizedekovem redu.«

Prava ozvezdja našega življenja
so ljudje,
ki so znali prav živeti.
Oni so svetilniki upanja.
(*Ciril Sorč*)

Najsi bomo
boječi ali pogumni,
pomembno je samo eno:
vedno biti tam,
kjer nas hoče imeti Bog,
in vanj popolnoma zaupati.
(*Geroges Bernanos*)

Slovenski pastoralni center / SPC

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 122 86 11** (*Matija*)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

Ste se danes že nasmejali?

Janez se hvali Jožetu: "Jože, a veš, da so včasih ženske kar naprej tekale za menoj!" Jože: "A res? Zakaj pa zdaj več ne tečejo za teboj?" Janez: "Zato, ker ne kradem več torbic."

Otroci morajo v šoli napisati prosti spis z naslovom 'Jaz sem direktor.' Vsi pišejo, le Janezek gleda okoli sebe. Učiteljica ga vpraša: "Janezek, kaj pa je narobe, zakaj ne pišeš?" Janezek: "Čakam na tajnico!"

Prosim, operite ga in zlikajte.